

[Socialministeren.]

tænkning under alle omstændigheder ville have betinget ændringer af arbejdsforholdene i daginstitutionerne.

Den 31. marts 1973 nedsatte jeg som socialminister i den daværende regering et udvalg til gennemførelse af en undersøgelse af arbejdsrytmen og arbejdstilrettelæggelsen og arbejdets indhold i vuggestuer, børnehaver og fritidshjem. Baggrunden for udvalgets nedsættelse var forhandlinger på daginstitutionssområdet i foråret 1973 om fordeling af den givne arbejdstid for det pædagogiske personale. Fra personaleorganisationernes side ønskede man under disse forhandlinger, at der for en heltidsbeskæftiget medarbejder kunne anvendes $6\frac{3}{4}$ time ugentlig til forskellige aktiviteter ud over den direkte kontakt med børnene, aktiviteter som f. eks. forældremøder, personalemøder o. lign. Fra arbejdsgiverside, herunder kommunerne, kunne man ikke tiltræde disse synspunkter, og der opstod herefter i foråret 1973 konflikt på daginstitutionssområdet, bl. a. blev der strejket i en række daginstitutioner. Et forlig blev indgået den 16. maj 1973, og dette betød bl. a., at der indtil den 30. november 1974 skulle ske en fastfrysning af antal normerede stillinger ved de eksisterende institutioner, og at nye institutioner indtil 30. november 1974 skulle normeres efter hidtidig praksis, dog således at samtlige nye institutioner i princippet skulle normeres, som om de havde lørdagsåbent. Der skulle nedsættes et udvalg til undersøgelse af arbejdsrytme, arbejdstilrettelæggelse og arbejdsindhold i vuggestuer, børnehaver og fritidshjem, og på grundlag af dette udvalgs arbejde skulle der optages nye forhandlinger mellem parterne, således at den midlertidige ordning med virkning fra 1. december 1974 kunne afløses af en endelig ordning.

Udvalget afgav som nævnt sin betænkning i august 1974, og der blev den 26. november 1974 afholdt møde med personaleorganisationerne. Man var her enig om, at arbejdstiden i daginstitutionerne fra 1. december 1974 skulle nedsættes fra $41\frac{3}{4}$ time til 40 timer ugentlig som for andre offentligt ansatte. Endvidere var man enig om, at der på baggrund af betænkning om arbejdsforholdene i daginstitutionerne snarest muligt, når betænkningen var blevet detaljeret gen-

nemgæet, skulle indledes forhandlinger med henblik på at tilvejebringe principper for arbejdstilrettelægnings på daginstitutionssområdet. Disse forhandlinger blev videreført efter den 30. april 1975.

Betænkningen om arbejdsforholdene i daginstitutionerne viste bl. a., at 15 pct. af daginstitutionerne var anerkendt som lørdagslukkede, og at 85 pct. af institutionerne var anerkendt som lørdagsåbne og dermed normeret med et personale i forhold til den samlede åbningstid, herunder lørdagstimerne. Af de institutioner, der var anerkendt som lørdagsåbne, var 29 pct. imidlertid lukkede alle lørdage, 21. pct. var lukket jævnlige på lørdage, og kun 48 pct. af institutionerne var åbne alle lørdage. På de lørdagsåbnede institutioner mødte kun få børn, i gennemsnit 2-3 børn pr. institution.

Betænkningen viste endvidere, at børnefremmødet i fritidshjemmene skilte sig markant ud fra børnefremmødet i vuggestuer og børnehaver, idet fritidshjemmene havde et meget lavt børnefremmøde i formiddagstimerne og en stærk koncentration i eftermiddagstimerne.

Sammenholdt man børnefremmødet med medarbejdernes fremmøde udtaler betænkningen, at der specielt ved fritidshjemmene som følge af skoletidens indflydelse på børnefremmødet er en stor del af den fremmødte pædagogiske arbejdskraft til rådighed for andet end den direkte beskæftigelse med børnene.

Det blev klart, at betænkningens påpegning af disse forhold måtte betinge ændringer i arbejdstilrettelæggelsen i daginstitutioner, og det skete da også på baggrund af folketingets vedtagelse den 30. april 1975, hvorefter der skulle spares 87 mill. kr. af det offentlige ved nedlæggelse af 3.600 heltidsstillinger som følge af lørdagslukning af så godt som alle daginstitutioner og som følge af en supplerende nednormering af fritidshjemmene. De 87 mill. kr. fremkom som det beløb, der måtte kunne spares, hvis der med virkning fra 1. april 1976 blev bragt fuld overensstemmelse mellem bemanningen og de faktiske forhold på institutionerne.

For at der ikke skal herske tvivl, vil jeg gerne understrege, at det naturligvis er regeringens hensigt at gennemføre de af folketinget vedtagne besparelser, hverken mere